

Signature Not Verified
Digitally signed by VARVARA ZACHARAKI
Date: 2017.06.09 13:38:24 EEST
Reason: Signed PDF (embedded)
Location: Athens, Ethniko Typografio

ΕΦΗΜΕΡΙΔΑ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ

ΤΗΣ ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ

9 Ιουνίου 2017 | ΤΕΥΧΟΣ ΤΡΙΤΟ | Αρ. Φύλλου **524**

ΥΠΟΥΡΓΕΙΟ ΠΑΙΔΕΙΑΣ, ΕΡΕΥΝΑΣ ΚΑΙ ΘΡΗΣΚΕΥΜΑΤΩΝ

Αριθμ. 14/2016

Το Πειθαρχικό Συμβούλιο των μελών του Δ.Ε.Π. των Ανωτάτων Εκπαιδευτικών Ιδρυμάτων (άρθρο 2 παρ. 2 εδ. δ΄, άρθρο 5 του π.δ. 160/2008, άρθρο 65 του ν. 3900/2010 και άρθρο 80 παρ. 5 περ. β΄ και γ΄ του ν. 4009/2011).

Αποτελούμενο από τους Αθανάσιο Ράντο, Αντιπρόεδρο του Συμβουλίου της Επικρατείας (ο Πρόεδρος του Συμβουλίου της Επικρατείας και οι αρχαιότεροι Αντιπρόεδροι είχαν κώλυμα), ως Πρόεδρο, Μαρία Γαλάνη-Λεοναρδοπούλου, Αρεοπαγίτη (οι Χ. Ευαγγέλου και Εμμ. Κλαδογένης, Αρεοπαγίτες, τακτικό και πρώτο αναπληρωματικό μέλος αντιστοίχως είχαν κώλυμα), Γεωργία Τζομάκα, Σύμβουλο του Ελεγκτικού Συνεδρίου, Βενετσάνα Κυριαζοπούλου, Πρύτανη του Πανεπιστημίου Πατρών και Ελένη Παπαδάκη, Αναπληρωτή Πρύτανη του Πανεπιστημίου Κρήτης, κωλυομένου του Πρύτανη, ως μέλη.

Συνήλθε σε δημόσια συνεδρίαση στις 2 Μαρτίου 2015, ημέρα Δευτέρα και ώρα 17.00 στο Κατάστημα του Συμβουλίου της Επικρατείας, με παρόντα τον αναπληρωτή Γραμματέα του Συμβουλίου Ιωάννη Μητροτάσιο, Προϊστάμενο της Γραμματείας του Β΄ Τμήματος του Συμβουλίου της Επικρατείας (η Γραμματέας του Συμβουλίου, Μαριάνθη Παπασαράντη, Προϊσταμένη της Διεύθυνσης της Γραμματείας του Συμβουλίου της Επικρατείας, είχε κώλυμα). Αντικείμενο της συνεδρίασης ήταν η εκδίκαση, μετά την 38/2014 απόφασή του, της πειθαρχικής αγωγής, που έχει εγερθεί από τον Πρύτανη του Πανεπιστημίου Κρήτης κατά της Μαρίας Βλαχάδη, Λέκτορα επί θητεία του παραπάνω Πανεπιστημίου, η οποία παραστάθηκε αυτοπροσώπως και με τον δικηγόρο Αναστάσιο Μιχόπουλο (ΑΜ.: 20249) που τον διόρισε στο ακροατήριο και πρότεινε ως μάρτυρες τον Δημήτριο Σταμούλη, εκδότη και τον Σάββα Παπαπέτρου, Κοινωνικό Ψυχολόγο. Με την 38/2014 απόφαση του Συμβουλίου τούτου, η οποία επιδόθηκε εμπροθέσμως στην εγκαλουμένη, στις 4.2.2015, στο Ρέθυμνο από την Ιωάννα Τζανταρολάκη, υπάλληλο της Γραμματείας της Πρυτανείας του Πανεπιστημίου Κρήτης (βλ. το από 4.2.2015 οικείο αποδεικτικό επίδοσης, άρθρο 6 του πδ 12/26.7.1933), και όχι στις 25.2.2015, όπως αβασίμως στο 44/4.3.2015 απολογητικό υπόμνημα ισχυρίζεται, κλήθηκε να απολογηθεί για τα πειθαρχικά παραπτώματα που αναγράφονται σ' αυτήν και που της αποδίδονται με το αριθμό πρωτοκόλλου 257/3-8-2012 παραπεμπτήριο έγγραφο του Πρύτανη του προαναφερθέντος Πανεπιστημίου.

Αφού 1) άκουσε α) την εισηγητή της υποθέσεως Γ. Τζομάκα, Σύμβουλο του Ελεγκτικού Συνεδρίου, η οποία διάβασε την 38/2014 απόφαση του Συμβουλίου τούτου, β) τους μάρτυρες και γ) την εγκαλούμενη και τον πληρεξούσιο δικηγόρο, οι οποίοι αντέκρουσαν το κατηγορητήριο και 2) μελέτησε όλα τα στοιχεία του φακέλου, μεταξύ των οποίων και το εγκαίρως κατατεθέν υπόμνημα (είχε λάβει προθεσμία προς τούτο)

Σκέφθηκε κατά το νόμο

Ι. 1) Με την με αριθ. πρωτ. 257/3.8.2012 πειθαρχική αγωγή του Πρύτανη του Πανεπιστημίου Κρήτης παραπέμπεται ενώπιον του παρόντος Συμβουλίου η Μαρία Βλαχάδη του Θωμά, Λέκτορας επί θητεία του Τμήματος Πολιτικών Επιστημών του ίδιου Πανεπιστημίου, για το πειθαρχικό παράπτωμα της υπαίτιας επίδειξης συμπεριφοράς απάδουσας προς την αξιοπρέπεια του πανεπιστημιακού λειτουργού, συνιστάμενο «….στη δημοσίευση περισσοτέρων επιστημονικών εργασιών, σημαντικό μέρος των οποίων εμφάνισε ως προϊόν δικής της επιστημονικής έρευνας και συγγραφής, ενώ αυτό ήταν προϊόν επιστημονικής έρευνας και συγγραφής άλλων συγγραφέων, χωρίς να γίνεται αναφορά σε αυτούς». Ειδικότερα, η ως άνω λέκτορας εγκαλείται για την τέλεση του αδικήματος της λογοκλοπής, καθόσον: α) Η εργασία αυτής και του Σ. Παπαπέτρου με τίτλο «Διαπολιτισμική εκπαίδευση και διαπολιτισμικό αναλυτικό πρόγραμμα (Τάσεις και Προοπτικές στην Ελληνική Πρωτοβάθμια Εκπαίδευση)», ανακοινωθείσα σε συνέδριο του Ερευνητικού Ιδρύματος Πολιτισμού και Εκπαίδευσης (Ε.Ι.Π.Ε.) στην πόλη του Βόλου το έτος 2006, αποτελεί ολόκληρη πιστή αντιγραφή μέρους της από το 2005 διδακτορικής διατριβής του Οδυσσέα Ευαγγέλου, εκπαιδευτικού, με τίτλο «Η διαπολιτισμικότητα στο Αναλυτικό Πρόγραμμα του ελληνικού δημοτικού σχολείου. Οι απόψεις των εκπαιδευτικών», χωρίς καμιά παραπομπή στο όνομα του τελευταίου. β) Σε τρία (3) βιβλία της με τίτλο «Ελληνική Πολιτισμική Ταυτότητα και Ευρωπαϊκή Ενοποίηση» (το πρώτο), «Μετανάστευση, Κοινωνικός Αποκλεισμός και Πολιτικές Ένταξης στην Ελλάδα» (το δεύτερο) και

«Δικαιώματα και Μετανάστευση – Παλιννόστηση στην Ευρωπαϊκή Ένωση» (το τρίτο), που εκδόθηκαν αντιστοίχως τα έτη 2007, 2009 και 2010, περιλαμβάνονται ως επί το πλείστον αυτολεξεί αναπαραγωγές αποσπασμάτων, αλλά και παραφράσεις, από συγγράμματα, άρθρα και εργασίες ενός (στο δεύτερο και τρίτο) ή περισσοτέρων (επτά) δημιουργών (στο πρώτο), χωρίς αντίστοιχες παραπομπές στο όνομά τους. γ) Στη διδακτορική διατριβή της με τίτλο «Η σχολική επίδοση των μουσουλμάνων μαθητών, σε σχέση με την κοινωνική ένταξη και διαστρωμάτωση των οικογενειών τους, στην ελληνική κοινωνία: Γκάζι Αθηνών», που κατατέθηκε στο Πάντειο Πανεπιστήμιο το έτος 2004, διαλαμβάνει πιστά αποσπάσματα από τις κατατεθείσες τα έτη 1998 και 1999 διδακτορικές διατριβές των Σ. Παπαπέτρου και Π. Μπερερή, και πάλι χωρίς παραπομπή στο όνομά τους.

2) Για το σύνολο των ως άνω πειθαρχικών αδικημάτων η εγκαλουμένη παραπέμπεται ενώπιον του Πειθαρχικού Συμβουλίου με το ως άνω 257/3.8.2012 έγκυρο έγγραφο του Πρύτανη του Πανεπιστημίου Κρήτης, στο οποίο, κατ’ εκτίμηση του περιεχομένου του, αναφέρονται συγκεκριμένα πραγματικά περιστατικά σχετικά με τις λογοκλοπές από τις ως άνω διδακτορικές διατριβές των Σ. Παπαπέτρου, Π. Μπερερή και Ο. Ευαγγέλου, ενώ σχετικά με τις λοιπές λογοκλοπές που διαπιστώθηκαν στα εκδοθέντα τα έτη 2007, 2009 και 2010 τρία βιβλία της, διαλαμβάνονται αυτούσια τα συμπεράσματα της επιτροπής καθηγητών που ερεύνησαν την σε βάρος της καταγγελία, τα συγκεκριμένα δε πραγματικά περιστατικά των λογοκλοπών που προέκυψαν από την αντιπαραβολή των ως άνω βιβλίων της εγκαλουμένης και των επίμαχων συγγραμμάτων, άρθρων και εργασιών τρίτων δημιουργών, διαλαμβάνονται διεξοδικά στα με αριθ. πρωτ. 221/19.1.2012 και 5313/18.5.2012 έγγραφα των καθηγητών Πανεπιστημίου Κρήτης Σ. Χιωτάκη – Δ. Γράβαρη και Μ. Πασχάλη , τα οποία μαζί με το παραπεμπτήριο έγγραφο του Πρύτανη του άνω Πανεπιστημίου περιήλθαν σε πλήρη γνώση της εγκαλουμένης στις 5.12.2014, οπότε έλαβε γνώση της δικογραφίας αλλά και αντίγραφα από τα στοιχεία της, προκειμένου να καταθέσει το υπόμνημαπαροχή εξηγήσεων στον εισηγητή της υπόθεσης.

ΙΙ. 1) Στο άρθρο 326 του ν. 5343/1932 «περί Οργανισμού του Πανεπιστημίου Αθηνών» (Α΄ 86) το οποίο, σύμφωνα με το άρθρο 9 του ν. 249/1976 (Α΄ 7), έχει εφαρμογή επί των μελών Δ.Ε.Π. όλων των Α.Ε.Ι., ορίζεται ότι «Εάν τακτικός ή έκτακτος καθηγητής του Πανεπιστημίου παραβαίνη τα εαυτού καθήκοντα, εάν επιδεικνύη ραθυμίαν ή κουφότητα ασύγγνωστον περί την εκπλήρωσιν αυτών, εάν επιδεικνύη διαγωγήν απάδουσαν εις την αξιοπρέπειαν του Πανεπιστημιακού λειτουργού, εάν αυτοβούλως εγκαταλείψη την θέσιν αυτού, τιμωρείται πειθαρχικώς δι’ εγγράφου επιπλήξεως, δια προστίμου ουχί κατωτέρου του δεκάτου ουδ’ ανωτέρου ολοκλήρου του μηνιαίου μισθού, δια προσωρινής απολύσεως από ενός μηνός μέχρι ενός έτους ή δι’ οριστικής απολύσεως».

2) Από τις διατάξεις του άρθρου 332 παρ. 1 του ν. 5343/1932, συνάγεται ότι κάθε πειθαρχικό παράπτωμα μέλους Δ.Ε.Π. των Α.Ε.Ι. υποκύπτει σε παραγραφή μετά πενταετία από της τελέσεως του ή, αν πρόκειται για κατ’ εξακολούθηση πειθαρχικό αδίκημα, από τότε που αυτό έπαυσε να τελείται, εκτός αν αποτελεί και αξιόποινη πράξη, οπότε δεν παραγράφεται πριν από τη συμπλήρωση της υπό του οικείου ποινικού νόμου οριζομένης παραγραφής. Περαιτέρω, από τις ίδιες ως άνω διατάξεις (άρθρου 332 παρ. 1 του ν. 5343/1932) σε συνδυασμό προς το άρθρο 113 του Ποινικού Κώδικα, στο οποίο αυτές παραπέμπουν, συνάγεται ότι η ανωτέρω παραγραφή αναστέλλεται από την έναρξη της κύριας διαδικασίας έως την αμετάκλητη κρίση, όχι όμως πέραν της τριετίας. Πράξη δε της κύριας διαδικασίας, με την οποία αναστέλλεται η παραγραφή, αποτελεί η επίδοση της κλητεύσεως του εγκαλουμένου για να απολογηθεί ενώπιον του Πειθαρχικού Συμβουλίου.

3) Από τις διατάξεις των άρθρων 1 παρ. 1, 3, 4,16, 19, 21 και 66 του ν. 2121/1993 «Πνευματικά Δικαιώματα, συγγενικά δικαιώματα και πολιτιστικά θέματα….» (ΦΕΚ Α΄ 25), προκύπτουν, μεταξύ άλλων, τα εξής: Ως έργο, προστατευόμενο από τις διατάξεις περί πνευματικής ιδιοκτησίας, νοείται το προϊόν του πνεύματος ως αποτέλεσμα δημιουργικής πράξεως φυσικού προσώπου, αποτυπούμενο σε οποιαδήποτε μορφή προσιτή στις αισθήσεις και ανταποκρινόμενο στις προϋποθέσεις της γενικής ρήτρας της πρωτοτυπίας. Η έννοια της πρωτοτυπίας, κατά την κρατούσα στη νομολογία και θεωρία της στατιστικής μοναδικότητας, συνίσταται στην κρίση ότι κάτω από παρόμοιες συνθήκες και με τους ίδιους στόχους, κανένας άλλος δημιουργός, κατά λογική πιθανολόγηση, δεν θα ήταν σε θέση να δημιουργήσει έργο όμοιο ή ότι το συγκεκριμένο έργο παρουσιάζει μία ατομική ιδιομορφία ή ένα ελάχιστο όριο «δημιουργικού ύψους», χωρίς να απαιτείται αυτό να βρίσκεται σε ιδιαίτερα υψηλό επίπεδο, έτσι ώστε να ξεχωρίζει και να διαφοροποιείται από τα έργα της καθημερινότητας ή από άλλα παρεμφερή γνωστά έργα, εκφράζοντας ταυτόχρονα και κάτι από την μοναδικότητα της προσωπικότητας του δημιουργού. Ο πνευματικός δημιουργός ενός έργου αποκτά επ’ αυτού το απόλυτο δικαίωμα της πνευματικής ιδιοκτησίας, που περιλαμβάνει το δικαίωμα εκμετάλλευσης του έργου, δηλαδή το δικαίωμα αναπαραγωγής αυτού και της παρουσίασής του στο κοινό, δηλ. της δημοσίευσής του (περιουσιακό δικαίωμα) και το δικαίωμα προστασίας του προσωπικού του δεσμού με το έργο, δηλαδή την εξουσία του δημιουργού να αποφασίζει για τον τρόπο, χρόνο και τόπο δημοσίευσης του έργου αλλά και την εξουσία της αναγνώρισης της πατρότητας του έργου, ήτοι της εξουσίας να απαιτεί και υποχρεώνει κάθε τρίτο που χρησιμοποιεί το έργο του να αναγράφει το όνομά του ως δικαιούχου των πνευματικών δικαιωμάτων επί του έργου (ηθικό δικαίωμα). Αντικείμενο δε της ως άνω προστασίας είναι η μορφή και όχι η ιδέα που περιγράφεται σε ένα πνευματικό δημιούργημα, με συνέπεια να είναι ελεύθερη η πρόσβαση τρίτου στις πληροφορίες που περιέχονται σε αυτό, ώστε αυτές να κυκλοφορούν ελεύθερα, αλλά και να επιφυλάσσεται στο δημιουργό το απόλυτο και αποκλειστικό δικαίωμα να εκμεταλλευτεί τη συγκεκριμένη μορφή, με την οποία έχουν εκφρασθεί οι πληροφορίες αυτές και να αναγνωρίζεται η πατρότητά του επί της μορφής αυτής. Περαιτέρω, επιτρέπεται η πα-

ράθεση από άλλο δημιουργό σύντομων αποσπασμάτων κατ’ αριθμό, έκταση και αναλογία σε σχέση με το πρωτότυπο έργο, αλλά και σε σχέση με το έργο στο οποίο ενσωματώνονται τα αποσπάσματα, από έργο ή άρθρα κάποιου άλλου, νομίμως δημοσιευμένα σε εφημερίδα ή σε περιοδικό, προς αποκλειστικό σκοπό είτε της υποστήριξης της γνώμης του δευτέρου δηλ. εκείνου που τα παραθέτει, ή της άσκησης κριτικής στο έργο του πρώτου δημιουργού, είτε αποκλειστικά για τη διδασκαλία ή τις εξετάσεις σε εκπαιδευτικό ίδρυμα. Η νόμιμη όμως παράθεση των, κατά τα ανωτέρω, αποσπασμάτων απαιτείται να συνοδεύεται από την αναφορά της πηγής και των ονομάτων του πρώτου δημιουργού και του εκδότη κατά τη ροή του κειμένου, ενώ η έκταση της παράθεσης αυτής πρέπει να δικαιολογείται από τον επιδιωκόμενο σκοπό και στο μέτρο, που αυτή είναι σύμφωνη με τα χρηστά ήθη. Συνεπώς, η γενική αναφορά της πηγής στη βιβλιογραφία, η οποία παρατίθεται προς ενημέρωση του αναγνώστη, δεν συνιστά «ένδειξη της πηγής» κατά τις διατάξεις περί της ως άνω παράθεσης αποσπασμάτων (άρθρα 19-21 ν. 2121/1993), αφού δεν επιτρέπει στον αναγνώστη να εξακριβώσει την ταυτότητα του δημιουργού και συνεπώς δεν διασφαλίζει την διαφύλαξη και την αναγνώριση της πατρότητας του κειμένου. Περαιτέρω, κάθε προσβολή του δικαιώματος της πνευματικής ιδιοκτησίας συνιστά το αδίκημα της λογοκλοπής, συνήθης δε μορφή προσβολής αυτού είναι η επανάληψη ξένου έργου χωρίς την παραπομπή στο όνομα του δημιουργού του, είτε πρόκειται για πιστή αναπαραγωγή του, είτε για αναπαραγωγή του με μη ουσιώδεις αποκλίσεις και τροποποιήσεις, καθώς και η εκμετάλλευσή του. Η συναίνεση του δημιουργού για πράξεις ή παραλείψεις, που αλλιώς θα αποτελούσαν προσβολή του ηθικού δικαιώματος αυτού, αποτελεί τρόπο άσκησης του δικαιώματός του και δεσμεύει το δημιουργό. Εξάλλου, σύμφωνα με το άρθρο 108 του Υπαλληλικού Κώδικα (Υ.Κ.), όπως ισχύει, το οποίο εφαρμόζεται και επί την καθηγητών Α.Ε.Ι. (άρ. 2 παρ. 2 του Υ.Κ.), κανόνες και αρχές του ποινικού δικαίου εφαρμόζονται και στο πειθαρχικό δίκαιο, εφ’ όσον συνάδουν με την φύση και τον σκοπό της πειθαρχικής διαδικασίας. Εξάλλου, το συγκεκριμένο αδίκημα (της κλοπής πνευματικής ιδιοκτησίας) έχει πλημμεληματική μορφή, εκτός αν συντρέχουν οι όροι του άρθρ. 66 παρ. 3 εδ. 2. του ν. 2121/1993, δηλαδή τέλεση των παράνομων πράξεων κατ’ επάγγελμα ή περιστάσεις τέλεσης των πράξεων αυτών που μαρτυρούν ότι ο υπαίτιος είναι ιδιαίτερα επικίνδυνος για την προστασία της πνευματικής ιδιοκτησίας, οπότε έχει τη μορφή κακουργήματος. Συνιστά δε αυτό σωρευτικώς μικτό αδίκημα, ήτοι σώρευση ξεχωριστών αδικημάτων στην ίδια νομοτυπική μορφή, που τελείται με δύο διαφορετικούς τρόπους, δηλαδή τον πολλαπλασιασμό δι’ αντιγραφής με οποιοδήποτε μέσο (π.χ. δια χειρός, εκτυπωτή, ηλεκτρονικού υπολογιστή κλπ) και την καθ’ οιονδήποτε τρόπο διανομή-διάδοση, δηλαδή όχι μόνον την κυκλοφορία του ως εντύπου στο εμπόριο, αλλά και την απλή δημοσίευσή του, π.χ. ως εντύπου, φωτοτυπίας, ηλεκτρονικού κειμένου, η οποία καθιστά δυνατή την πρόσβαση σ’ αυτά από τρίτα πρόσωπα. Καθένας από τους τρόπους αυτούς συνιστά αυτοτελή μορφή τελέσεως της πράξης της λογοκλοπής, τιμωρούμενη ως ιδιαίτερο αδίκημα για το οποίο επιβάλλεται ιδιαίτερη ποινή (ΑΠ 427/2012, 1500/2006, 1797/1997, 315/1996). Εξάλλου, αυτό είναι αδίκημα τυπικό, και επομένως δεν απαιτείται η επέλευση ορισμένου αποτελέσματος σε βάρος του δημιουργού του έργου (π.χ. ηθική ή υλική ζημία του), καθόσον σκοπός του νόμου είναι όχι απλώς η ικανοποίηση του προσβαλλόμενου δημιουργού, αλλά και η προστασία της πνευματικής παραγωγής γενικότερα, η οποία σε αντίθετη περίπτωση, θα υπονομευόταν. Θεωρείται δε αυτό τετελεσμένο, όσον αφορά μεν στον πολλαπλασιασμό από την περάτωσή του, όσον αφορά δε στη διανομή (διάδοση), από την έναρξή της. Τέλος, η κατ’ άρθρο 332 παρ. 1 του ν. 5343/1932 πενταετής παραγραφής του, για μεν το πρώτο (αντιγραφή – πολλαπλασιασμό) αρχίζει από την περάτωσή του, για δε το δεύτερο (διάδοση - διανομή) η παραγραφή δεν αρχίζει, καθόν χρόνο το έργο διαδίδεται και πριν αυτό αποσυρθεί από την «κυκλοφορία».

ΙΙΙ. 1) Από την επισκόπηση και αντιπαραβολή των επίμαχων κειμένων, τα 216/17.1.2012, 221/19.1.2012 5313/18.5.2012 πορίσματα των καθηγητών Δ. Κοτρόγιαννου, Σ. Χιωτάκη, Δ. Γράβαρη και Μ. Πασχάλη, τα 181/7.12.2011 και από 11.12.2014 υπομνήματα της εγκαλουμένης, τις από 11.12.2014 και 12.12.2014 καταθέσεις του Σ. Παπαπέτρου, την από 11.12.2014 κατάθεση του Δ. Σταμούλη, την από 4.12.2014 κατάθεση του Ο. Ευαγγέλου, το 44/4.3.2015 απολογητικό υπόμνημα της εγκαλουμένης, τις από 2.3.2015 και 26.2.2015 υπεύθυνες δηλώσεις των Σ. Παπαπέτρου και Δ. Σταμούλη, τα στοιχεία που προκύπτουν από την ηλεκτρονική πλατφόρμα διαχείρισης πανεπιστημιακών συγγραμμάτων «ΕΥΔΟΞΟΣ» του Υπουργείου Παιδείας, καθώς και όλα τα λοιπά στοιχεία του πειθαρχικού φακέλου, μεταξύ των οποίων οι καταθέσεις των δημοσία, εξετασθέντων μαρτύρων, προέκυψαν τα ακόλουθα: Η εγκαλουμένη, στις 14.1.2009 εξελέγη για την πλήρωση μιάς (1) προκηρυχθείσας κενής οργανικής θέσης Διδακτικού Ερευνητικού Προσωπικού (ΔΕΠ) στη βαθμίδα του λέκτορα του Τμήματος Πολιτικής Επιστήμης της Σχολής Κοινωνικών Επιστημών του Πανεπιστημίου Κρήτης, με γνωστικό αντικείμενο «Μειονότητες και Πολιτική». Διορίστηκε επί θητεία στην ως άνω θέση στις 31.12.2010, με την 10306/7.10.2009 πράξη του πρύτανη του ίδιου Πανεπιστημίου (ΦΕΚ 1254/31.12.2010 τ. Γ΄) και ανέλαβε τα καθήκοντά της στις 18.1.2011. Κατά το μεταξύ της εκλογής και της ανάληψης των καθηκόντων της από 16.10.2009 έως 18.1.2011 χρονικό διάστημα, απασχολήθηκε στο παραπάνω Τμήμα του Πανεπιστημίου Κρήτης, δυνάμει ανανεούμενων συμβάσεων ιδιωτικού δικαίου ορισμένου χρόνου, του άρθρου 5 π.δ. 407/1980 (Α΄ 112), με μηνιαία αμοιβή ίση προς τις αποδοχές της βαθμίδας του Λέκτορα, για την εκτέλεση ερευνητικού, εξεταστικού αλλά και διδακτικού έργου σχετικά με το παραπάνω γνωστικό αντικείμενο (βλ. τις από 16.10.2009 και 1.3.2010 και 1.9.2011 σχετικές συμβάσεις). Ειδικότερα, στο ανωτέρω διδακτικό της έργο περιλήφθηκε η διδασκαλία των μαθημάτων: 1) «Μεταναστευτική Πολιτική της Ευρωπαϊκής Ένωσης», 2) «Μειονότητες και Ελληνική Πολιτική», 3) «Κοινωνικός Αποκλεισμός των μεταναστών

και πολιτικές ένταξης στην Ελλάδα», 4) «Δικαιώματα και Μετανάστευση», 5) «Ειδικά Θέματα Μεταναστευτικής Πολιτικής», τα οποία (πλην του υπ' αριθ. 5) συνέχισε να διδάσκει η εγκαλουμένη μετά το διορισμό της και μέχρι το πέρας του ακαδημαϊκού έτους 2013-2014 (βλ. συνημμένο πρόγραμμα μαθημάτων χειμερινού εξαμήνου ακαδημαϊκού έτους 2013-2014 προσκομισθέν από την εγκαλουμένη). Σύμφωνα με το 575/10.12.2014 έγγραφο της Γραμματείας του Τμήματος Πολιτικής Επιστήμης του Πανεπιστημίου Κρήτης, από τα τρία συγγράμματα της εγκαλουμένης «Ελληνική Πολιτισμική Ταυτότητα και Ευρωπαϊκή Ενοποίηση», «Μετανάστευση, Κοινωνικός Αποκλεισμός και Πολιτικές Ένταξης στην Ελλάδα» και «Δικαιώματα και Μετανάστευση – Παλιννόστηση στην Ευρωπαϊκή Ένωση», τα δύο πρώτα αναρτήθηκαν στην ιστοσελίδα του Τμήματος Πολιτικής Επιστήμης του Πανεπιστημίου Κρήτης και παρέμειναν ανηρτημένα καθ' όλη τη διάρκεια του εαρινού εξαμήνου του ακαδημαϊκού έτους 2010-2011 (δηλαδή από 1.3.2011 έως 31.8.2011), προκειμένου να χρησιμοποιηθούν ως βοηθητικό υλικό στις εξετάσεις των φοιτητών του Τμήματος. Κατά τα ακαδημαϊκά δε έτη 2011-2012 και 2012-2013, τα σχετικά με τα μαθήματα αυτά τρία επίμαχα συγγράμματα της εγκαλουμένης, απετέλεσαν επιλεγμένα εγχειρίδια-συγγράμματα προς διανομή στους φοιτητές του Πολιτικού Τμήματος του Πανεπιστημίου Κρήτης (βλ. τους σχετικούς ανηρτημένους πίνακες στην ηλεκτρονική πλατφόρμα «ΕΥΔΟΞΟΣ» του Υπουργείου Παιδείας, που συνιστά ηλεκτρονική υπηρεσία ολοκληρωμένης διαχείρισης συγγραμμάτων και λοιπών βοηθημάτων, αφορώσα στην επιλογή και διανομή των συγγραμμάτων στους φοιτητές των πανεπιστημίων της χώρας, τον συνημμένο Πίνακα Ύλης Εξεταστικής Περιόδου Χειμερινού Εξαμήνου 2011-2012 με διδάσκουσα την εγκαλουμένη pdf – http://dappolitikonfiles.wordpress.com/.../vlachadi), όπως άλλωστε και η ίδια παραδέχεται, χαρακτηρίζοντας αυτά ως «σημειώσεις». Σημειωτέον ότι, σύμφωνα με την παραπάνω πλατφόρμα, προκειμένου ένα σύγγραμμα να συμπεριληφθεί μεταξύ των επιλεγμένων προς διανομή στους φοιτητές βιβλίων, απαιτείται η προηγούμενη τήρηση από τον εκδότη της διαδικασίας εγγραφής και πιστοποίησής του στο σύστημα, της ηλεκτρονικής καταχώρισης των συγγραμμάτων του (μέσω αντίστοιχης φόρμας που περιλαμβάνει λεπτομερή στοιχεία των συγγραμμάτων του, όπως πχ τίτλο, συγγραφέα, εκδόσεις, έτος έκδοσης κλπ) και ηλεκτρονικής κοστολόγησης αυτών, καθώς και ενημέρωση από τον εκδότη των συνεργαζόμενων με αυτόν διανομέων για την καταχώριση από τους τελευταίους στο σύστημα των σημείων διανομής, των συγγραμμάτων του. Με την απευθυνόμενη προς το Υπουργείο Παιδείας και Θρησκευμάτων, Πολιτισμού και Αθλητισμού από 30.3.2011 αίτησή του (με αριθ. πρωτ. 42422/Β2/6.4.2011), ο Οδυσσέας Ευαγγέλου του Ευαγγέλου, εκπαιδευτικός, κατήγγειλε ότι η εργασία με τίτλο «Διαπολιτισμική εκπαίδευση και διαπολιτισμικό αναλυτικό πρόγραμμα (Τάσεις και Προοπτικές στην Ελληνική Πρωτοβάθμια Εκπαίδευση)», υπογραφόμενη από την εγκαλουμένη και τον Σάββα Παπαπέτρου, κοινωνικό ψυχολόγο, αποτελεί προϊόν λογοκλοπής σε βάρος του, αφού ολόκληρη η εργασία αυτή, αποτελεί πιστή αντιγραφή μέρους της δημοσιευθείσας το 2005 διδακτορικής διατριβής του, με τίτλο «Η διαπολιτισμικότητα στο Αναλυτικό Πρόγραμμα του ελληνικού δημοτικού σχολείου. Οι απόψεις των εκπαιδευτικών», χωρίς καμμιά παραπομπή στο όνομά του. Ακολούθησε η (απευθυνόμενη προς τον Πρύτανη, Αντιπρυτάνεις Κοσμήτορα και όλα τα μέλη ΔΕΠ του Τμήματος Πολιτικής Επιστήμης του Πανεπιστημίου Κρήτης) από 30.9.2011 ανώνυμη καταγγελία («υπογράφεται» από την «κίνηση» Πανεπιστημιακή Διαφάνεια), σύμφωνα με την οποία στα ως άνω τρία βιβλία της εγκαλουμένης διαλαμβάνονται αποσπάσματα πανομοιότυπα με επισυναπτόμενα κείμενα σε βιβλία, άρθρα και το διαδίκτυο, χωρίς να υπάρχουν σχετικές παραπομπές στο όνομα του δημιουργού τους. Την τελευταία καταγγελία διερεύνησε συγκροτηθείσα -με την 61/7.10.2011 εντολή του Πρύτανη -τριμελής Επιτροπή καθηγητών του Τμήματος Πολιτικής Επιστήμης του Πανεπιστημίου Κρήτης (Σ. Χιωτάκης, Δ. Γράβαρης, Δ. Κοτρόγιαννος), ενώπιον της οποίας η εγκαλουμένη κατέθεσε τις απόψεις της για τα καταγγελλόμενα σε βάρος της καθώς και το 181/7.12.2011 υπόμνημά της.

2) Από την επισκόπηση και αντιπαραβολή των επίμαχων κειμένων διαπιστώνεται ότι:

ι. Όσον αφορά στα τρία ως άνω βιβλία της εγκαλουμένης, αντίτυπα των οποίων περιλαμβάνονται στο φάκελο: α) Στο βιβλίο της με τίτλο «Μετανάστευση, Κοινωνικός Αποκλεισμός και Πολιτικές Ένταξης στην Ελλάδα», Αθήνα 2009 και συγκεκριμένα στο Κεφάλαιο 7 με τίτλο «Συμπεράσματα», στις σελ. 177-178, αναπαράγονται αυτολεξεί αποσπάσματα από το πέντε σελίδων άρθρο της Γ. Πετράκη με τίτλο «Κοινωνικός Αποκλεισμός: Παλαιές και Νέες Αναγνώσεις του Κοινωνικού 6ου Προβλήματος», το οποίο είχε δημοσιευθεί στα Πρακτικά του Επιστημονικού Συνεδρίου του Ιδρύματος Σάκη Καράγιωργα, με θέμα Κοινωνικές Ανισότητες και Κοινωνικός Αποκλεισμός, Αθήνα, 1998 (σελ. 20-22). β) Στο βιβλίο της με τίτλο «Δικαιώματα και Μετανάστευση – Παλιννόστηση στην Ευρωπαϊκή Ένωση» Εκδόσεις Ηρόδοτος, Αθήνα, 2010, στις σελίδες 12-21 περιλαμβάνεται πιστή αναπαραγωγή του συνόλου (πλην στατιστικών πινάκων) του άρθρου με τίτλο «Η Μετανάστευση και ο Διεθνής ρόλος της Ευρωπαϊκής Ένωσης», που είναι ανηρτημένο σε ηλεκτρονική ιστοσελίδα του Ινστιτούτου Στατιστικής Τεκμηρίωσης και Ανάλυσης του Τμήματος Στατιστικής του Οικονομικού Πανεπιστημίου Αθηνών, σελ. 1-7. γ) Στο βιβλίο της με τίτλο «Ελληνική Πολιτισμική Ταυτότητα και Ευρωπαϊκή Ενοποίηση», εκδόσεις Ηρόδοτος, Αθήνα, 2007, διαπιστώνεται εκτεταμένη, ως επί το πλείστον, αυτούσια μεταφορά κειμένων άλλων δημιουργών, εκτεινόμενη σε εξήντα μία (61) σελίδες του εν λόγω βιβλίου της. Συγκεκριμένα, στις σελίδες: i) 90-95, διαλαμβάνεται πιστή και πλήρης αναπαραγωγή του δημοσιευμένου στην εφημερίδα «Το Βήμα» της 29ης Απριλίου 2000 άρθρου του Γ. Β. Δερτιλή, που δεν αναφέρεται στη βιβλιογραφία ii) στις σελίδες 58, 63-64, 68-71 και 84-86, παράφραση, περίληψη πληροφοριών αλλά και πιστές αναπαραγωγές, που αντιστοιχούν στις σελίδες 141, 143, 148-152, 154, 156-159 και 125-128 του βιβλίου του

Γ. Κόκκινου με τίτλο «Αναζητώντας την Ευρώπη: Οι Αντινομίες της Ευρωπαϊκής Πολιτικής Κουλτούρας και η Ιδέα της Ευρωπαϊκής Ενοποίησης», Μεταίχμιο, Αθήνα, 2000, που αναγράφεται στη βιβλιογραφία με τον εν μέρει εσφαλμένο τίτλο «Αναζητώντας την ενότητα στην πολυμορφία – Οι αντινομίες της ευρωπαϊκής πολιτικής κουλτούρας και η ιδέα της ευρωπαϊκής ενοποίησης» iii) στις σελίδες 43-51 και 54-56, όπου περιλαμβάνεται η υποενότητα 2.3. αναπαράγεται πιστά ακόμη και ο τίτλος της, από το άρθρο της Κ. Σεραφείμ «Η Ευρώπη ως ιδέα, περιεχόμενο και ιστορική συνέχεια» ηλεκτρονικό περιοδικό Ανιστόρητον, τόμος 6, 2006, που δεν αναφέρεται στη βιβλιογραφία. iv) στις σελίδες 13-15, 17, 29-30 και 32-33 απαντώνται εσφαλμένες παραπομπές (σελ.13, 13-14, 29-30) και αυτολεξεί αναπαραγωγές αποσπασμάτων από το βιβλίο του Κ. Βρύζα με τίτλο «Παγκόσμια Επικοινωνία και Πολιτιστικές Ταυτότητες», Gutemberg,1997, Αθήνα, σελίδες 169, 171-175, 177, 179, που αναφέρεται στη βιβλιογραφία. v) στις σελίδες 33-35 διαλαμβάνεται πιστή αντιγραφή αποσπασμάτων από το βιβλίο του Γ. Πασχαλίδη, με τίτλο «Η πολιτισμική ταυτότητα ως δικαίωμα κι ως απειλή-Η διαλεκτική της ταυτότητας και η αμφιθυμία της κριτικής» στο Εθνικό Κέντρο Κοινωνικών Ερευνών, Εμείς και οι άλλοι – Αναφορές στις τάσεις και τα σύμβολα, χωρίς παραπομπές στο πρωτότυπο κείμενο, Τυπωθήτω, Αθήνα, 1999, σελίδες 73-76, που αναφέρεται στη βιβλιογραφία. vi) στις σελίδες 40-41 και 73-74 περιλαμβάνονται πιστές αναπαραγωγές αποσπασμάτων από το βιβλίο του Ι. Κ. Χασιώτη με τίτλο «Αποζητώντας την ενότητα στην ποικιλομορφία: Οι απαρχές της ευρωπαϊκής ενότητας από το τέλος του Μεσαίωνα ως τη Γαλλική Επανάσταση» 1999, Παρατηρητής, Θεσσαλονίκη, στις σελίδες 16 και 40, που αναφέρεται στη βιβλιογραφία. Και vii) στις σελίδες 58-62, 65-67, 74, 75-81 και 101-102 απαντώνται πιστές αναπαραγωγές εκτενών αποσπασμάτων στην ελληνική από το βιβλίο του K. Wilson – J van der Dussen [eds] 1995, «The History of the Idea of Europe», Open University (σελίδες 90-95, 98-99, 101, 108, 187, 176-177, 143-146 και 207), που δεν αναφέρεται στη βιβλιογραφία, ενώ απαντά μόνο σε δύο υποσημειώσεις της στις σελίδες 61 και 69. δ) Από τα ανωτέρω στοιχεία αντιγραφής και την έλλειψη της νόμιμης παραπομπής στο όνομα των δημιουργών (πλην της ύπαρξης των δύο παραπάνω υποσημειώσεων), αποδεικνύεται η τέλεση του αδικήματος λογοκλοπής και με τα τρία βιβλία της εγκαλουμένης. Κρίνεται δε αβάσιμος ο ισχυρισμός της ότι για τη συγγραφή των συμπερασμάτων ως προς τον κοινωνικό αποκλεισμό, που διαλαμβάνονται στις σελίδες 177 και 178 του βιβλίου της «Μετανάστευση, Κοινωνικός Αποκλεισμός και Πολιτικές Ένταξης στην Ελλάδα» (2009) δεν «χρησιμοποίησε ως πηγή» το παραπάνω άρθρο της Γ. Πετράκη, αλλά «το ίδιο ακριβώς κείμενο» από άλλες περισσότερες (δώδεκα) διαφορετικές πηγές, τις οποίες αναφέρει στη βιβλιογραφία της {και ειδικότερα αποσπάσματα από: 1) τη σελίδα 480 του Τόμου του Ιδρύματος Σάκη Καράγιωργα «Κοινωνικές Ανισότητες και Κοινωνικός Αποκλεισμός»-Αθήνα 1998, 2) τη σελίδα 16 της Κ. Κασιμάτη «Κοινωνικός Αποκλεισμός – Η Ελληνική εμπειρία»-Αθήνα 1998, 3) τις ηλεκτρονικές διευθύνσεις, 4) www.aueb.gr/statistical-institute και 5) www. pee.gr/wp…d/moyzala.htm, 6) το άρθρο της Δ. Μουζαλά με τίτλο «Το κλειδί για τη διαρκή ανταγωνιστικότητα: διαπαιδαγώγηση, μόρφωση και εκπαίδευση μέσα από το θεσμό του Ολοήμερου σχολείου», 7) το βιβλίο του Κ. Βεργόπουλου «Παγκοσμιοποίηση»-1999 Νέα Σύνορα, 8) το βιβλίο του Κ. Μελά «Παγκοσμιοποίηση»-1999 Εξάντας, 9) το βιβλίο του Όσκαρ Λαφονταίν – Κρίστας Μύλλερ «Μη φοβάστε την παγκοσμιοποίηση»-1999 Πόλις, 10) το βιβλίο του Π. Περσιάνη «Φιλοσοφικά, παιδαγωγικά και πρακτικά προβλήματα που σχετίζονται με την καθιέρωση και λειτουργία του σχολείου»,-Παιδαγωγική Επιθεώρηση 26/97, 11) τις σελίδες 37-38 του κειμένου της Άννας Νικολάου «Η παιδική φτώχεια στην Αθήνα. Θεωρητικές προσεγγίσεις, εμπειρική έρευνα και μεθοδολογικά ζητήματα» και 12) τα συνημμένα στο φάκελο του πειθαρχικού φακέλου pdfs 01_ Άννα Νικολάου.pdf και 02_Immigration.pdf}. Και τούτο διότι η συγκεκριμένη διατύπωση του επίμαχου κειμένου των σελίδων 177 και 178 της διατριβής της, δεν απαντάται σε καμιά από τις δώδεκα αυτές διαφορετικές πηγές (μάλιστα στις αναφερόμενες από την εγκαλουμένη σελίδες τους αναφέρονται άλλα άσχετα κείμενα), αλλ’ αντιθέτως, απαντάται αποκλειστικά και μόνον στο επίμαχο άρθρο της Γ. Πετράκη, και μάλιστα στις σελίδες 20, 21 και 22 του παραπάνω Τόμου των Πρακτικών του Ιδρύματος Σάκη Καράγιωργα του έτους 1999, ο οποίος διαλαμβάνεται στη βιβλιογραφία της, απ’ όπου και η αντιγραφή, και όχι στη σελίδα 480 του εν λόγω Τόμου, όπως η ίδια διατείνεται. Είναι δε αδιάφορο το γεγονός της αναφοράς του επίμαχου αυτού Τόμου στην βιβλιογραφία της, αφού κατά τα προεκτεθέντα, με δεδομένη την παραπάνω αντιγραφή, είχε την υποχρέωση παραπομπής στο όνομα της Γ. Πετράκη και το περιέχον το άρθρο της Τόμο των παραπάνω Πρακτικών, κατά τη ροή του κειμένου. Εξάλλου, η διαπιστούμενη εν λόγω αντιγραφή (στο βιβλίο της εγκαλουμένης του 2009 από το άρθρο της Γ. Πετράκη), είναι μεν περιορισμένης έκτασης, αρκεί όμως για τη στοιχειοθέτηση του αδικήματος της λογοκλοπής, αφού στην περίπτωση του άρθρου της Γ. Πετράκη η αντιγραφή αφορά στο κύριο μέρος του (πέντε σελίδων άλλωστε) κειμένου της, στην έκφραση δηλαδή των κύριων ιδεών της (έννοια και κοινωνικό πρόβλημα του κοινωνικού αποκλεισμού). Ομοίως, οι παράγραφοι με τους τίτλους «Η Μετανάστευση και ο Διεθνής ρόλος της Ευρωπαϊκής Ένωσης» -«Η Ευρωπαϊκή προσέγγιση»-«Μετανάστευση» -«Συνοριακοί έλεγχοι» - «Ένταξη»-«Διαχείριση της Μετανάστευσης: η εξωτερική διάσταση» -«Ευρωπαϊκή πολιτική εξέλιξη» -«Εξωτερική και Αμυντική ευρωπαϊκή πολιτική», που εκτείνονται στις σελίδες 12-21 του βιβλίου της με τίτλο «Δικαιώματα και Μετανάστευση – Παλιννόστηση στην Ευρωπαϊκή Ένωση» (2010), συνιστούν πράγματι πιστή αντιγραφή ολόκληρου του ανηρτημένου στην ιστοσελίδα του Ινστιτούτου Στατιστικής Τεκμηρίωσης www.aueb.gr/statistical-institute άρθρου, με τίτλο «Η Μετανάστευση και ο Διεθνής ρόλος της Ευρωπαϊκής Ένωσης» καθώς και την ιστοσελίδα www.european-citizens-consultation.eu, πράγμα το οποίο και η ίδια η εγκαλουμένη εμμέσως παραδέχεται, αφού αρνείται μεν

την χρήση του συγκεκριμένου άρθρου ως πηγής για την συγγραφή των παραπάνω παραγράφων στις σελίδες 12-21 του βιβλίου της, επικαλείται όμως αβασίμως ως «άλλες πηγές» τις παραπάνω ιστοσελίδες που συμπεριέλαβε στη βιβλιογραφική της αναφορά. Και τούτο διότι οι παραπάνω ιστοσελίδες δεν συνιστούν πηγή των επίμαχων παραγράφων, αλλά ηλεκτρονικό πλαίσιο στο οποίο το άρθρο αυτό του παραπάνω Ινστιτούτου, μοναδική πηγή του αποσπάσματός της, αναρτάται αυτούσιο. Εξάλλου, πρόδηλη, εκτεταμένη και συστηματική λογοκλοπή διαπιστώνεται και στις ως επί το πλείστον αυτολεξεί αναπαραγωγές που διαλαμβάνονται στο βιβλίο της με τίτλο «Ελληνική Πολιτισμική Ταυτότητα και Ευρωπαϊκή Ενοποίηση» (2007), στις εξήντα πέντε περίπου σελίδες του οποίου είναι πρόδηλη η συρραφή, ως επί το πλείστον αυτούσιων και ολιγότερον παραφράσεων, των κειμένων των παραπάνω επτά συγγραμμάτων και άρθρων των αντιστοίχων δημιουργών. Είναι δε αβάσιμος ο ισχυρισμός της ότι δεν χρησιμοποίησε ως πηγή το ως άνω άρθρο του Γ. Β. Δερτιλή για τη συγγραφή των αντιστοίχων σελίδων του βιβλίου της, οι οποίες κρίνεται ότι είναι πιστή αντιγραφή αυτού (άρθρου του Γ. Δερτιλή), καθόσον οι πηγές τις οποίες ισχυρίζεται ότι πράγματι χρησιμοποίησε (όπως 1.-Garcia Soledad, «Είδωλα της Ευρώπης» στο Ελληνική Πολιτισμική Ταυτότητα και Ευρωπαϊκή Ενοποίηση, Ελληνικό Κέντρο Ευρωπαϊκών Μελετών – Αθήνα 1993 σελ. 131, 2.-Κ. Βεργόπουλος, «Ποιος φοβάται την Ευρώπη – Ανατομία ενός μύθου»-Νέα Σύνορα Λιβάνης Αθήνα 2000 σελ. 87.88, 3.-Δ. Τσάτσος «Ευρωπαϊκή Συμπολιτεία-Για μια ένωση λαών με ισχυρές πατρίδες» - Καστανιώτης Αθήνα 2001, 4.-userw.auth.gr/gtsiakal/…/apokl_kasimati.ht…-), ουδόλως περιλαμβάνουν τέτοιο κείμενο. Αλλ’ ούτε και οι επικαλούμενες από αυτήν πηγές της Νεότερης και Σύγχρονης Ιστορίας Γ΄ Γυμνασίου Τόμος 7ος και της μη ανευρεθείσας στο διαδίκτυο ιστοσελίδας www.ucc.ie/socialpolicy/ Ato %20z/pdf/Azgr.pdf (αντίγραφο της οποίας παρότι ζητήθηκε από την εγκαλουμένη δεν προσκομίσθηκε) περιλαμβάνουν το κείμενο των σελίδων 69-70 του εν λόγω βιβλίου της, το οποίο συνιστά παράφραση ή και πιστή αντιγραφή από τις ως άνω σελίδες του Γ. Κόκκινου. Αλλά και υπό την, κατ’ εκτίμηση του Συμβουλίου εκδοχή της εγκαλουμένης ότι κατά τη συγγραφή των συγγραμμάτων της είχε υπόψιν της τις ως άνω τρίτες, διαφορετικές από τις αναφερόμενες στην καταγγελία, πηγές της διάχυτης πληροφορίας περί την μετανάστευση και τον εξ αυτής κοινωνικό αποκλεισμό, δεν ανατρέπεται η περί αντιγραφής ως άνω κρίση, καθόσον, διαφορετικά, δεν εξηγείται η απόλυτη σύμπτωση-ταύτιση ή παράφραση των συγκεκριμένων αποσπασμάτων με τις αναφερόμενες στην σε βάρος της καταγγελία πηγές, η οποία δεν οδηγεί παρά στο συμπέρασμα της από αυτές αντιγραφής. Περαιτέρω, από τα στοιχεία του φακέλου προκύπτει ότι τα συγκεκριμένα τρία βιβλία της εγκαλουμένης, επιλέχθηκαν προς διανομή από τους φοιτητές του Πολιτικού Τμήματος του Πανεπιστημίου Κρήτης ως συγγράμματα κατά τα ακαδημαϊκά έτη 2011-2012 και 2012-2013 κατά τη διαδικασία της ηλεκτρονικής πλατφόρμας «ΕΥΔΟΞΟΣ» του Υπουργείου Παιδείας (βλ. αντίτυπα αυτών και σχετικές ιστοσελίδες του «ΕΥΔΟΞΟΣ»: Όροι και Προϋποθέσεις Συμμετοχής στο Πρόγραμμα Εύδοξος, Διαδικασία εγγραφής εκδοτών, Καταχώριση συγγραμμάτων εκδοτών, Οδηγίες Εφαρμογής Ηλεκτρονικής Κοστολόγησης), εκδοθέντα από τις εκδόσεις ΗΡΟΔΟΤΟΣ με έδρα την Αθήνα, (Ομήρου 34), ιδιοκτησίας του μάρτυρα υπεράσπισής της Δ. Σταμούλη, τα έτη 2007, 2009 και 2010, φέρουν αριθμό ISBN (International Standard Book Number),978-960-8256-73-3 το πρώτο, 978-960-8256-73-6 το δεύτερο και 978-960-8256-74-3 το τρίτο, και την ένδειξη copy right: Μαρία Βλαχάδη -all rights reserved. Σύμφωνα δε με τη σελίδα «Αναζήτηση συγγραμμάτων» της πλατφόρμας «ΕΥΔΟΞΟΣ», και τα τρία βιβλία είναι καταχωρημένα με βάση και άλλα –πλην των ως άνω αριθμών ISBN και ετών έκδοσης-λεπτομερή στοιχεία, όπως: τον τύπο των βιβλίων ως συγγραμμάτων, την εγκαλουμένη ως συγγραφέα αυτών, τον αριθμό έκδοσης (1η έκδοση), τον κωδικό των βιβλίων στον Εύδοξο (13001520, 140774, 140766), το δέσιμό τους (μαλακό εξώφυλλο), τον αριθμό των σελίδων τους, τις διαστάσεις τους και τον Δ. Σταμούλη ως εκδότη -διαθέτη. Συναφώς, ο τελευταίος στην από 11.12.2014 κατάθεσή του αναφέρει ότι τα τυπωθέντα (ύστερα από φωτοτύπηση και θερμοκόλληση) εγχειρίδια παραδόθηκαν μέσω αντιπροσώπου του στο Τμήμα Πολιτικής Επιστήμης στο Ρέθυμνο, ότι τα εγχειρίδια αυτά κοστολογήθηκαν με βάση τα ανωτέρω ISBN που του χορηγήθηκαν από την Εθνική Βιβλιοθήκη και ότι για τα έξοδά του πληρώθηκε από το Υπουργείο Παιδείας. Ενόψει αυτών, είναι αβάσιμα, ως μη ενισχυόμενα από στοιχεία του φακέλου, τα λοιπά αναφερόμενα στην από 2.3.2015 υπεύθυνη δήλωση του ίδιου αλλά και την από 11.12.2014 κατάθεσή του, ότι και τα τρία βιβλία τυπώθηκαν το τελευταίο δεκαήμερο του Δεκεμβρίου 2009, και παρελήφθησαν από το Τμήμα Πολιτικής Επιστήμης στις 4.1.2010 και ότι οι κωδικοί ISBN που φέρουν δεν αντιστοιχούν σε επίσημες καταχωρήσεις. Ενόψει αυτών, τα επίμαχα κείμενα αποτελούν συγγράμματα τα οποία τέθηκαν στη διάθεση των φοιτητών του Πανεπιστημίου Κρήτης από την έναρξη του εαρινού εξαμήνου του ακαδημαϊκού έτους 2010-2011, αλλά και κατά το ακαδημαϊκά έτη 2011-2012 και 2012-2013, ύστερα από την τήρηση της διαδικασίας διανομής της πλατφόρμας «ΕΥΔΟΞΟΣ», των οποίων την πατρότητα διεκδικεί η εγκαλουμένη. Στα πονήματά της δε αυτά, άλλωστε, η ίδια δεν περιορίζεται στην απλή σταχυολόγηση ορισμών, απόψεων, ιδεών και συμπερασμάτων, που συγκροτούν, όπως και το οικείο περιεχόμενο των κειμένων των άλλων συγγραφέων, απλώς την «διάχυτη πληροφορία» ή «κοινό τόπο» γύρω από τα θέματα που πραγματεύονται (του κοινωνικού αποκλεισμού των μεταναστών και τις σχετικές εθνικές και ευρωπαϊκές πολιτικές), ώστε αυτά, όπως κατ’ εκτίμηση του σχετικού ισχυρισμού προβάλλει, να χαρακτηρισθούν ως «σημειώσεις» υπό την έννοια κειμένων στερουμένων πρωτοτυπίας, αλλά επιχειρεί την εκτενή παράθεση του όλου υλικού γύρω από τα παραπάνω θέματα, με την κρίσιμη όμως εν προκειμένω πιστή εκτεταμένη αναπαραγωγή ή παράφραση παραγράφων και αποσπασμάτων πρωτότυπων έργων άλλων δημιουργών που εμφανίζει ως δικά της, η οποία

συνοδεύεται μεν από απλές βιβλιογραφικές παραπομπές, αλλά χωρίς την κατά τα προεκτεθέντα στη μείζονα σκέψη, απαιτούμενη συγκεκριμένη παραπομπή στο όνομά τους στο αντίστοιχο κείμενο. Τα έργα δε αυτά των δημιουργών αυτών διαθέτουν την κατά το νόμο απαιτούμενη ελάχιστη πρωτοτυπία, αφού, λαμβανομένων υπόψη του συνόλου της ύλης τους, των επί μέρους τμημάτων τους, της σύλληψης των θέσεών τους και της κατάταξης ή διατύπωσης της ύλης αυτής σχετικά με τα παραπάνω θέματα (μετανάστευση και ο εξ αυτής κοινωνικός αποκλεισμός – διαπολιτισμική εκπαίδευση – εθνικές και ευρωπαϊκές μεταναστευτικές πολιτικές), παρουσιάζουν το απαιτούμενο ελάχιστο δημιουργικό ύψος για να χαρακτηρισθούν πρωτότυπα κατά την έκφραση των αναλυομένων σε αυτά ιδεών και απόψεων. Συναφώς, αβασίμως αυτή προβάλλει ότι η ομοιότητα των επίμαχων κειμένων οφείλεται στο γεγονός ότι αυτά πραγματεύονται το ίδιο γνωστικό αντικείμενο, που αντικατοπτρίζει την ως άνω «διάχυτη πληροφορία» ή «κοινό τόπο» περί τα ζητήματα της μετανάστευσης, με αποτέλεσμα να μην είναι δυνατή ή να είναι εξαιρετικά περιορισμένη η δημιουργική απόκλιση των συγγραφέων τους. Και τούτο διότι η παραδοχή αυτή οδηγεί στο άτοπο συμπέρασμα ότι όλα τα βιβλία που πραγματεύονται το ίδιο γνωστικό αντικείμενο είναι ακριβώς ίδια και, ως εκ τούτου, κανένα δεν μπορεί να τύχει της προστασίας του δικαίου της πνευματικής ιδιοκτησίας. Επομένως, οι ως άνω αυτούσιες αναπαραγωγές σύντομων ή εκτεταμένων αποσπασμάτων από τα παραπάνω κείμενα άλλων δημιουργών, χωρίς την απαραίτητη παραπομπή στο όνομά τους και ανεξάρτητα από την αναφορά τους ή μη στην βιβλιογραφία των συγγραμμάτων της εγκαλουμένης, συνιστούν μορφή λογοκλοπής. Κρίσιμο δε στοιχείο για την στοιχειοθέτησή της δεν αποτελεί ο χαρακτηρισμός των επίμαχων συγγραμμάτων ως βιβλίων ή ως επιβοηθητικών για τους φοιτητές του Πανεπιστημίου Κρήτης σημειώσεων, ούτε η έλλειψη της χρήσης σύγχρονης αποτυπωτικής ή εκδοτικής τεχνικής -λόγω της χρήσης, όπως ισχυρίζεται, της απλής εκτύπωσης (φωτοτυπιών), της θερμοκόλλησης των σελίδων τους και των «πρόχειρων» ISBN για την παραγωγή τους -, ούτε και το κοινό γνωστικό αντικείμενο των συγγραμμάτων αυτών, αλλά η ως άνω αντιγραφή και διάδοση μέρους των πρωτότυπων έργων των άλλων δημιουργών, χωρίς την κατά τα ανωτέρω αναφορά στο όνομά τους. Περαιτέρω, κρίνεται αβάσιμος ο ισχυρισμός της εγκαλουμένης περί νόμιμης παράθεσης αυτούσιων αποσπασμάτων από κείμενα άλλων δημιουργών στα ως άνω συγγράμματά της, επειδή αυτή έγινε για τη διδασκαλία ή τις εξετάσεις σε εκπαιδευτικό ίδρυμα και για την υποστήριξη της γνώμης της ή την κριτική της γνώμης του άλλου δημιουργού, κατά τα οριζόμενα στα άρθρα 19 και 21 του ν. 2121/1993, καθόσον, πέραν του ότι δεν προκύπτει ότι η παράθεση των επίμαχων κειμένων έγινε για την υποστήριξη της γνώμης της ή την κριτική της γνώμης άλλου δημιουργού, κατά ρητή πρόβλεψη των διατάξεων αυτών, σε κάθε περίπτωση, η νόμιμη παράθεση αποσπασμάτων προϋποθέτει την κατά τη ροή του κειμένου παραπομπή στο όνομα του δημιουργού, πράγμα που στην προκειμένη περίπτωση δεν υφίσταται.

ιι) Όσον αφορά στην ανακοινωθείσα σε συνέδριο του Ερευνητικού Ιδρύματος Πολιτισμού και Εκπαίδευσης (Ε.Ι.Π.Ε.) στην πόλη του Βόλου στις 30.9.2006 από κοινού εργασία αυτής και του Σάββα Παπαπέτρου, κοινωνικού ψυχολόγου, με τίτλο «Διαπολιτισμική εκπαίδευση και διαπολιτισμικό αναλυτικό πρόγραμμα (Τάσεις και Προοπτικές στην Ελληνική Πρωτοβάθμια Εκπαίδευση)» (βλ. www.eipe.gr), διαπιστώνεται πράγματι η ύπαρξη αποσπασμάτων πανομοιότυπων με αποσπάσματα της υποστηριχθείσας στις 21.9.2005 διδακτορικής διατριβής του καταγγέλλοντος εκπαιδευτικού Ο. Ευαγγέλου, με τίτλο «Η διαπολιτισμικότητα στο Αναλυτικό Πρόγραμμα του ελληνικού δημοτικού σχολείου. Οι απόψεις των εκπαιδευτικών», χωρίς παραπομπή στο όνομά του. Τα αποσπάσματα αυτά, λόγω της απολύτου ταύτισης με το προγενέστερα κείμενα της διατριβής του Ο. Ευαγγέλου, και χωρίς τη νόμιμη παραπομπή στο όνομά του είναι προϊόν λογοκλοπής της εγκαλουμένης. Είναι δε απορριπτέος ως αβάσιμος ο ισχυρισμός της ότι η ως άνω εργασία δεν είναι δικό της έργο, αλλά έργο του συνεργάτη και μάρτυρα υπερασπίσεώς της Σ. Παπαπέτρου που παρουσιάσθηκε από τον ίδιο στο εν λόγω συνέδριο και αποτελεί μέρος έκθεσης που αυτός είχε εκπονήσει το έτος 2002 για το Ίδρυμα Δοξιάδη στα πλαίσια προγράμματος του Β΄ Κ.Π.Σ., και ότι αυτός με δική του πρωτοβουλία συμπεριέλαβε το όνομά της ως δεύτερου δημιουργού, την ενημέρωσε δε για το γεγονός αυτό, το οποίο και αποδέχθηκε. Και τούτο διότι το γεγονός ότι ο ως άνω συνεργάτης της εγκαλουμένης, ως αντισυμβαλλόμενος του Ιδρύματος Ερευνών για το Παιδί «Σπύρος Δοξιάδης», δυνάμει της από 3.1.2001 σύμβασης (υπογραφείσας στα πλαίσια του έργου «Εκπαίδευση Εκπαιδευτών στην πρώιμη πρόληψη καταστάσεων που οδηγούν στον κοινωνικό αποκλεισμό-Ίδρυμα Δοξιάδη για το παιδί – Κέντρο Βρεφών Μητέρα» του Προγράμματος του Β΄ ΚΠΣ HORIZON «σχολείο και μέλλον» 1997-2001), ανέλαβε την υποχρέωση εκπόνησης παραδοτέας επίμαχης έκθεσης με τίτλο «Η έννοια της διαπολιτισμικότητας στο αναλυτικό πρόγραμμα του δημοτικού σχολείου στην Ελλάδα», (βλ. σχετ. 4 και 6), δεν αποδεικνύει ότι η προσκομιζόμενη με τον παραπάνω τίτλο και φερόμενη ως παραδοθείσα το έτος 2002 έκθεση (προς εκτέλεση της ως άνω σύμβασης) παραδόθηκε με τη συγκεκριμένη μορφή το έτος 2002, δηλαδή σε χρόνο προγενέστερο της υποστήριξης της διατριβής του Ο. Ευαγγέλου. Επομένως, είναι απορριπτέος ως αναπόδεικτος και ο ισχυρισμός αυτής ότι τα παρατεθειμένα επίμαχα αποσπάσματα στο διδακτορικό του 2005 του Ο. Ευαγγέλου αποτελούν αποσπάσματα από την κατά τους ισχυρισμούς της εκπονηθείσα το 2002 ως άνω έκθεση από τον Σ. Παπαπέτρου. Δεν παρέχει δε πίστη στο Συμβούλιο η σχετική από 4.2.2015 υπεύθυνη δήλωση του τελευταίου (Σ. Παπαπέτρου), περί συγγραφής της επίμαχης ανακοίνωσης αποκλειστικά από τον ίδιο και «τυπικής» συμμετοχής του ονόματος της εγκαλουμένης στον τίτλο της, δοθέντος ότι ο ίδιος, εν αντιθέσει προς τα ανωτέρω δηλούμενα, στο απευθυνόμενο προς τον Πρόεδρο του Τμήματος Πολιτικής Επιστήμης του Πανεπιστημίου Κρήτης Κ. Λάβδα από 17.9.2011 έγγραφό του αναφέρει ρητά ότι η επίμαχη ανακοίνωση του 2006,

το μεγαλύτερο μέρος της οποίας προέρχεται από την παραπάνω έκθεση του 2002, έχει συγγραφεί από κοινού με την εγκαλουμένη. Ενόψει αυτών, η εγκαλουμένη, με το συλλογικό αυτό έργο διέπραξε το αδίκημα της λογοκλοπής, κρίση που ενισχύεται και από την όλη στάση της, καθόσον αυτή, στη διαφορετική περίπτωση της εκδοχής της περί αποκλειστικής συγγραφής του κειμένου από τον Σ. Παπαπέτρου, όφειλε, ως μέλος της ακαδημαϊκής κοινότητας και ανεξάρτητα από τη διαπίστωση ή μη λογοκλοπής από τον τρίτο δημιουργό του, να προβεί στην αυτονόητη άμεση απόσυρση του δικού της ονόματος από αυτό, και όχι να αποδεχθεί αναντίρρητα την συμμετοχή της σ’ αυτό.

ιιι) Όσον αφορά στη διδακτορική διατριβή της «Η σχολική επίδοση των μουσουλμάνων μαθητών, σε σχέση με την κοινωνική ένταξη και διαστρωμάτωση των οικογενειών τους, στην ελληνική κοινωνία: Γκάζι Αθηνών», Τμήμα Κοινωνιολογίας, Πάντειο Πανεπιστήμιο, 2004, διαπιστώνεται ότι: 1.-Σε ικανό αριθμό (έντεκα) σελίδων της, μεταφέρει αυτούσιες και χωρίς τις σχετικές παραπομπές, δύο εκτενείς παραγράφους από τη διδακτορική διατριβή του Σ. Παπαπέτρου «Οι ψυχολογικές επιπτώσεις του πολέμου στη διαμόρφωση της προσωπικότητας των εφήβων της Κύπρου του ’74 και η μέχρι σήμερα πορεία της ψυχοσυναισθηματικής τους ανάπτυξης», Φιλοσοφική Σχολή, ΕΚΠΑ, 1998. Ειδικότερα στις σελίδες 113-123 της διατριβής της, εκτείνεται η παράγραφος 3.2. Η έννοια της προσωπικότητας (με υποπαραγράφους 3.2.1. Περιεχόμενο των εννοιών “προσωπικότητα”, “χαρακτήρας” και “τυπολογίες” και 3.2.2. Η προσωπικότητα κατά τον Eynseck), οι οποίες, πλην μερικών αποσπασμάτων, αποτελούν πιστή αντιγραφή των δύο ομότιτλων παραγράφων (4.1. Η έννοια της προσωπικότητας και 4.3. Η προσωπικότητα κατά τον Eynseck), που διαλαμβάνονται στις σελίδες 171-191 της διατριβής του Σ. Παπαπέτρου. 2.-Σε σημαντικό αριθμό (τριάντα εννέα) σελίδων της διατριβής της, μεταφέρονται αυτούσια παράγραφοι και ένα κεφάλαιο της διδακτορικής διατριβής του Π. Μπερερή με τίτλο «Μορφές Διαπολιτισμικής Εκπαίδευσης και Κοινωνικής Ενσωμάτωσης παιδιών μεταναστών στην Ελλάδα», Φιλοσοφική Σχολή ΕΚΠΑ, 1999. Ειδικότερα: α) Στις σελίδες xiii-xviii, xxi-xxiii της διατριβής της περιλαμβάνονται οι παράγραφοι 2.2. Ορισμός θέματος και 4. Το πρόβλημα (με την υποπαράγραφο 4.4.Πολιτισμική και γλωσσική ποικιλία στα εκπαιδευτικά συστήματα της Ευρωπαϊκής Ένωσης), οι οποίες απαντώνται με τον ίδιο ακριβώς τίτλο και περιεχόμενο στις σελίδες 9-18 της διατριβής Π. Μπερερή και αφορούν στην Εισαγωγή (παρ. 2.2) της τελευταίας και το Πρόβλημα της Πολυπολιτισμικής Διάστασης της Εκπαιδευτικής Πολιτικής στην Ευρωπαϊκή Ένωση (παρ. 3.1) από το ΜΕΡΟΣ Α΄ αυτής (διατριβής Π. Μπερερή). β) Στις σελ. 215-237, 239-241 της διατριβής της, εκτείνεται το κεφάλαιο 7 με τίτλο «ΠΟΛΥΠΟΛΙΤΙΣΜΟΣ ΚΑΙ ΔΙΑΠΟΛΙΤΙΣΜΟΣ» με παραγράφους 7.1 Εννοιολογικές αποσαφηνίσεις (και ειδικότερες υποπαραγράφους 7.1.1. Τι είναι διαπολιτισμός, 7.1.2. Πολυπολιτισμός και Διαπολιτισμική αντιμετώπιση, 7.1.3. Σχολείο και διαπολιτισμική εκπαίδευση) και 7.2 Πολυπολιτισμική παιδεία – Διαπολιτισμική εκπαίδευση (ειδικότερες υποπαραγράφους 7.2.1. Διαπολιτισμική εκπαίδευση - έννοια και σκοπός,

7.2.2. Διαπολιτισμική παιδαγωγική. Το πρόβλημα, 7.2.3. Τα όρια της Διαπολιτισμικής Παιδαγωγικής, 7.2.4. Διαπολιτισμική διδακτική, 7.2.5. Η διδακτική διαδρομή της διαπολιτισμικής εκπαίδευσης, 7.2.6. Ο χαρακτήρας της διαπολιτισμικής διδακτικής, 7.2.7. Διαπολιτισμικό σχολείο, 7.2.8. Πολυπολιτισμικό Πρόγραμμα και 7.2.10. Η σχολική επιτυχία στο πολυπολιτισμικό πλαίσιο). Το παραπάνω κεφάλαιο 7 αποτελεί πιστή αντιγραφή του Κεφαλαίου 4 με τον παραπλήσιο τίτλο ΠΟΛΥΠΟΛΙΤΙΣΜΙΚΟΤΗΤΑ ΚΑΙ ΔΙΑΠΟΛΙΤΙΣΜΙΚΟΤΗΤΑ και τις ίδιες ακριβώς υποδιαιρέσεις, ήτοι παραγράφους και υποπαραγράφους (πράγμα το οποίο ευχερώς συνάγεται και από την αντιπαραβολή του πίνακα περιεχομένων των δύο διατριβών), που διαλαμβάνονται στις σελίδες 26-56 της διατριβής Π. Μπερερή. γ) Στις σελίδες 425-428 της διατριβής της περιλαμβάνεται η παράγραφος 4.1 Συμπεράσματα της έρευνας (με ειδικότερες υποπαραγράφους 4.1.1 Ως προς τη διδασκαλία, 4.1.2. Ως προς την κατάκτηση της γλώσσας, 4.1.3 Ως προς το διδακτικό έργο και 4.1.4. Ως προς τη σχέση δασκάλου-μαθητή-γονέα), η οποία συνιστά ακριβή μεταφορά από την εκτεινόμενη στις σελίδες 172-176 της διατριβής Π. Μπερερή, παρ. 7 με τίτλο ΣΥΜΠΕΡΑΣΜΑΤΑ – ΠΡΟΤΑΣΕΙΣ, χωρίς τις παραπάνω υποδιαιρέσεις. Σημειωτέον ότι η άκριτη αντιγραφή των παραπάνω κειμένων καθίσταται ιδιαιτέρως πρόδηλη στις περιπτώσεις μεταφοράς αποσπασμάτων από την διατριβή Π. Μπερερή ακόμη και με τις ασυνταξίες τους και τα γραμματικά αλλά και δακτυλογραφικά λάθη τους (βλ. σελ. 217 της διατριβής της, όπου, εκτός των πανομοιότυπων παραγράφων του κειμένου, η υποσημείωση “A.. Porcheddu’...«Παιδαγωγικοί» είναι αυτή, με το ίδιο δηλαδή δακτυλογραφικό λάθος της σελ. 28 της διατριβής Μπερερή· στις σελ. 218, 219 και 237 της διατριβής της οι προτάσεις: «...Το σχολείο του παρελθόντος ασχολούνταν αποκλειστικά, όλες τις βαθμίδες τους, με τον εθνικό πολιτισμό», «…καθιστώντας του κοινωνούς αγαθών», «Για να καλλιεργηθούν … εξ’ αρχής ….» και «…θα οδηγήσει του μαθητές…» απαντώνται με τα ίδια ακριβώς συντακτικά και γραμματικά λάθη που εντοπίζονται στις σελ. 28, 30, 31, 47 και 53 της διατριβής Μπερερή). Ενόψει των ανωτέρω κρίνεται ότι η εγκαλουμένη τέλεσε το αδίκημα της λογοκλοπής με την ως άνω αντιγραφή εκτενών αποσπασμάτων από τις διατριβές Σ. Παπαπέτρου και Μπερερή. Είναι δε αβάσιμος ο ισχυρισμός αυτής κατά τον οποίο η ομοιότητα των αποσπασμάτων της διατριβής της (2004) με τα αποσπάσματα της διατριβής (1998) του Σ. Παπαπέτρου οφείλεται στην χρήση «κοινού υλικού» λόγω της σημαντικής και μακροχρόνιας συνεργασίας τους, καθόσον η χρήση κοινού υλικού στα πλαίσια μιας τέτοιας συνεργασίας, σε καμία περίπτωση δεν μπορεί να δικαιολογήσει την υιοθέτηση απόλυτης ταύτισης γραμματικής και συντακτικής διατύπωσης-μορφής, που ο καθένας χρησιμοποιεί για την έκφραση των ενδεχομένως κοινών απόψεων επί των θεμάτων ενασχόλησής τους, όχι σε συλλογικό έργο, αλλά, όπως εν προκειμένω, σε ξεχωριστό για κάθε δημιουργό έργο, η οποία (ταύτιση),

αντιθέτως, κατά λογική αναγκαιότητα παραπέμπει στην τακτική της αντιγραφής. Συναφώς, είναι απορριπτέος ως αβάσιμος ο ισχυρισμός της ότι τα επίμαχα αποσπάσματα ήταν δικό της υλικό, το οποίο η ίδια απέστειλε ηλεκτρονικά στον Σ. Παπαπέτρου, ο οποίος, ακολούθως, εν αγνοία της, ορισμένα από αυτά συμπεριέλαβε αυτούσια στο διδακτορικό του (1998) και άλλα απέστειλε ηλεκτρονικά στον Π. Μπερερή για το διδακτορικό του (1999), καθόσον η προς απόδειξη του ισχυρισμού της αυτού από 2.3.2015 υπεύθυνη δήλωση του Σ. Παπαπέτρου (για τον παραπάνω λόγο της απόλυτης ταύτισης των αποσπασμάτων της διατριβής του καθώς και αυτής του Μπερερή), δεν πείθει το Συμβούλιο, εν όψει της ως άνω αντίφασης στην οποία αυτός υπέπεσε (σχετικά με την πατρότητα της ανακοίνωσης στο συνέδριο του Βόλου το 2006), των αναφερόμενων στην από 12.12.2014 κατάθεσή του, άλλων, διαφορετικών εκδοχών υπό τις οποίες προέκυψε η ταύτιση των αποσπασμάτων, και ειδικότερα της αναφερόμενης γενικά ύπαρξης «κοινού υλικού» ή της «λήψης» των αποσπασμάτων αυτών και από τους δύο από τρίτη πηγή, στην οποία κανένας δεν παρέπεμψε ή του γεγονότος ότι απλώς «ξεχάστηκε» η παραπομπή, αλλά και της έλλειψης άλλου ενισχυτικού του ισχυρισμού της στοιχείου του φακέλου. Περαιτέρω, είναι απορριπτέος ως αόριστος ο ισχυρισμός της εγκαλουμένης, όπως αυτός εκτιμάται από το Συμβούλιο, ότι δεν υφίσταται στην προκειμένη περίπτωση λογοκλοπή σε βάρος της, αφού συντρέχει αμοιβαία συναίνεση των δημιουργών, δηλαδή Παπαπέτρου και Βλαχάδη, στην παράθεση των συγκεκριμένων αποσπασμάτων στα έργα τους, και επομένως, κατ’ εφαρμογή του άρθρου 16 του ν. 2121/1999 (περί αποκλεισμού της προσβολής του ηθικού δικαιώματος του δημιουργού σε περίπτωση συναίνεσης αυτού σε πράξη ή παράλειψη της προσβολής από άλλο τρίτο δημιουργό),αποκλείεται η προσβολή του ηθικού δικαιώματός τους. Και τούτο διότι δεν προσδιορίζεται ο δημιουργός των αποσπασμάτων αυτών προκειμένου να καθορισθεί ακολούθως ο τρίτος που χρειάζεται τη συναίνεσή του για να αποκλείσει την ευθύνη του (τρίτου) για την πιστή αναπαραγωγή των εν λόγω αποσπασμάτων, κατ’ εφαρμογή της παραπάνω διάταξης. Σε κάθε περίπτωση, και υπό την ανωτέρω εκδοχή, ότι δηλαδή αυτή είναι ο δημιουργός των αποσπασμάτων αυτών τα οποία, πριν από την εκπόνηση της δικής της διατριβής (2004), συμπεριλήφθηκαν εν αγνοία της στα ως άνω δύο διδακτορικά (Παπαπέτρου 1998 -Μπερερή 1999), δεν είναι υφίσταται πεδίο εφαρμογής της άνω διάταξης του άρθρου 16 του ν. 2121/1993 για την απαλλαγή της ίδιας από την πειθαρχική ευθύνη για λογοκλοπή, καθόσον, μόνη περίπτωση απαλλαγής της από την ευθύνη αυτή κατά την ως άνω διάταξη, θα συνιστούσε η παραδοχή ότι δημιουργός των αποσπασμάτων αυτών είναι ο Σ. Παπαπέτρου, η συναίνεση του οποίου απαιτείται για την μετέπειτα αναπαραγωγή τους από την ίδια και τον συνακόλουθο αποκλεισμό της προσβολής του δικαιώματος αυτού από την εγκαλουμένη, και όχι το αντίστροφο.

IV. Από τα προεκτεθέντα αποδεικνύεται ότι η εγκαλουμένη προέβη κατ’ επανάληψη στην πιστή αντιγραφή (με την παράθεση των ίδιων κεφαλαίων, παραγράφων, εδαφίων, σημείων στίξης, ρητορικών σχημάτων, συμπερασμάτων κ.λπ.) ή κατά παράφραση μεταφορά αποσπασμάτων συγγραμμάτων ή ολόκληρων άρθρων ή εργασιών συγκεκριμένων δημιουργών, χωρίς παραπομπή στο όνομά τους κατά τη ροή του κειμένου. Το σύγγραμμα δε ή άρθρο καθενός από αυτούς, όπως αυτά προεκτέθηκαν, λαμβανομένων υπόψη του συνόλου τους, των επί μέρους τμημάτων τους, της σύλληψης των θέσεών τους και της κατάταξης ή διατύπωσης. της ύλης σχετικά με τα θέματα της μετανάστευσης, του εξ αυτής κοινωνικού αποκλεισμού, της διαπολιτισμικής εκπαίδευσης και των σχετικών με τη μετανάστευση εθνικών και ευρωπαϊκών πολιτικών, παρουσιάζουν το ελάχιστο δημιουργικό ύψος που απαιτείται για να χαρακτηρισθούν πρωτότυπα κατά την έκφραση των αναλυομένων σε αυτά ιδεών και απόψεων. Σύμφωνα δε με τα προεκτεθέντα στη σκέψη ΙΙ 3) της παρούσας, με δεδομένη την ως άνω αντιγραφή, η τυχόν αναφορά του συγγράμματος ή άρθρου του συγκεκριμένου δημιουργού στη βιβλιογραφία των δικών της συγγραμμάτων δεν αρκούσε και συνεπώς δεν την απήλλαξε από την υποχρέωση παραπομπής στο όνομά τους κατά τη ροή του κειμένου, μοναδικό τρόπο προστασίας του δικαιώματος του δημιουργού επί της εκφρασθείσας μορφής του έργου του. Τέλος, με δεδομένη την από 4.2.2015 επίδοση κλήσης σε απολογία της, η λογοκλοπή, ως προς την αντιγραφή-πολλαπλασιασμό έχει παραγραφεί για τα τρία συγγράμματα της εγκαλουμένης, αφού, όπως προεκτέθηκε, αυτά εκδόθηκαν κατά τα έτη 2007, 2009 και 2010, αλλά και για την ανακοίνωση στο συνέδριο του Βόλου και το διδακτορικό της, αφού αυτά ανακοινώθηκαν και εκδόθηκαν αντιστοίχως τα έτη 2006 και 2004. Ως προς το αδίκημα της διάδοσης-διανομής τους, αυτό δεν έχει υποπέσει στην πενταετή παραγραφή, καθόσον, σύμφωνα με τα προεκτεθέντα στις σκέψεις ΙΙ 2), ΙΙΙ 1), ΙΙΙ 2) της παρούσας, τα δύο βιβλία της ήταν αναρτημένα στην ιστοσελίδα του Τμήματος, καθόλο το εαρινό εξάμηνο του ακαδημαϊκού έτους 2010-2011 (από 1.3.2011 έως 31.8.2011), και τα τρία βιβλία της ήταν στη διάθεση των φοιτητών του Πολιτικού Τμήματος του Πανεπιστημίου Κρήτης ως συγγράμματα για τελευταία φορά μέχρι και το ακαδημαϊκό έτος 2012-2013. Η διδακτορική της δε διατριβή, που εκπονήθηκε στο Πάντειο Πανεπιστήμιο το 2004 και η ανακοίνωση στο εν λόγω συνέδριο του Βόλου το 2006, εξακολουθούν να βρίσκονται στη διάθεση του κοινού, είναι δηλαδή προσιτά σε οποιονδήποτε τρίτο με την ενδεχόμενη (επί τόπου ή ηλεκτρονική) επίσκεψή τους, πράγμα που καθόλη τη διάρκεια της πειθαρχικής διαδικασίας δεν αμφισβητήθηκε από την εγκαλουμένη.

V. Κατ’ ακολουθίαν των προεκτιθεμένων, το Συμβούλιο, αφού έλαβε υπόψιν τη βαρύτητα των άνω πειθαρχικών παραπτωμάτων λογοκλοπής, προκύπτουσα από την έκταση αυτής, την κατ’ επανάληψη και την εκ προθέσεως - ηθελημένη τέλεσή τους, τις συνθήκες αυτής (τέλεσης), σε συνδυασμό και με τη μη επίδειξη από την εγκαλουμένη μεταμέλειας καθ’ όλη τη διάρκεια της πειθαρχικής διαδικασίας, κρίνει ότι αυτά μαρτυρούν έλλειψη συνείδησης στοιχειώδους υποχρέωσης του λειτουργήματός της, με

συνέπεια να πλήττεται κατ’ αυτόν τον τρόπο σοβαρώς το γόητρο και το κύρος των ακαδημαϊκών δασκάλων και ότι, γι’ αυτό, πρέπει να επιβληθεί σ’ αυτήν η πειθαρχική ποινή της οριστικής παύσης.

Για τους λόγους αυτούς

Δέχεται ότι η εγκαλουμένη Μαρία Βλαχάδη του Θωμά, Λέκτορας επί θητεία του Τμήματος Πολιτικών Επιστημών του Πανεπιστημίου Κρήτης, τέλεσε το αποδιδόμενο σ’ αυτήν και λεπτομερώς αναφερόμενο στο σκεπτικό πειθαρχικό αδίκημα της επίδειξης διαγωγής απάδουσας στην αξιοπρέπεια πανεπιστημιακού λειτουργού, για το οποίο της ασκήθηκε πειθαρχική αγωγή με το 257/3.8.2012 έγγραφο του Πρύτανη του Πανεπιστημίου Κρήτης.

Επιβάλλει στην άνω εγκαλούμενη, για το πειθαρχικό αυτό αδίκημα την πειθαρχική ποινή της οριστικής παύσης.

Κρίθηκε και αποφασίστηκε στην Αθήνα, στις 18 Μαΐου 2015.

Ο Πρόεδρος Ο Γραμματέας

ΑΘ. ΡΑΝΤΟΣ ΙΩ. ΜΗΤΡΟΤΑΣΙΟΣ

και απαγγέλθηκε δημόσια σε αίθουσα συνεδριάσεων του Συμβουλίου της Επικρατείας στις 23 Νοεμβρίου 2016.

Η Πρόεδρος

Β. ΘΑΝΟΥ

ΕΘΝΙΚΟ ΤΥΠΟΓΡΑΦΕΙΟ

Την ευθύνη για την εκτύπωση, διαχείριση και κυκλοφορία των φύλλων της Εφημερίδας της Κυβερνήσεως, (ΦΕΚ) στην έντυπη και ηλεκτρονική έκδοση, **έχει το Εθνικό Τυπογραφείο** το οποίο αποτελεί δημόσια υπηρεσία η οποία υπάγεται στο Υπουργείο Διοικητικής Ανασυγκρότησης. Το Εθνικό Τυπογραφείο έχει επίσης την ευθύνη για την κάλυψη των εκτυπωτικών αναγκών του Δημοσίου. (ν. 3469/2006, Α΄ 131).

ΥΠΗΡΕΣΙΕΣ ΠΟΥ ΠΑΡΕΧΕΙ ΤΟ ΕΘΝΙΚΟ ΤΥΠΟΓΡΑΦΕΙΟ

1. ΦΥΛΛΟ ΤΗΣ ΕΦΗΜΕΡΙΔΑΣ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ (ΦΕΚ)

Η ηλεκτρονική μορφή των ΦΕΚ διατίθεται δωρεάν από την ιστοσελίδα www.et.gr. Για τα ΦΕΚ που δεν έχουν ψηφιοποιηθεί και καταχωρισθεί στην πιο πάνω ιστοσελίδα δίνεται η δυνατότητα δωρεάν αποστολής με ηλεκτρονικό ταχυδρομείο, μετά από αίτηση που υποβάλλεται ηλεκτρονικά με τη συμπλήρωση ειδικής φόρμας.

Η έντυπη μορφή των ΦΕΚ διατίθεται για μεμονωμένα φύλλα με το ανάλογο κόστος από το τμήμα Πωλήσεων απευθείας ή με ταχυδρομική αποστολή μέσω αίτησης παραγγελίας στα ΚΕΠ, ενώ για ετήσια συνδρομή από το τμήμα Συνδρομητών. Το κόστος για ασπρόμαυρο ΦΕΚ από 1 έως 16 σελίδες είναι 1€, προσαυξανόμενο κατά 0,20€ για κάθε επιπλέον οκτασέλιδο ή μέρος αυτού. Το κόστος για έγχρωμο ΦΕΚ είναι 1,50€ από 1 έως 16 σελίδες, προσαυξανόμενο κατά 0,30€ για κάθε επιπλέον οκτασέλιδο ή μέρος αυτού.

Τρόπος αποστολής κειμένων προς δημοσίευση

- Τα κείμενα για δημοσίευση στο ΦΕΚ, από όλες τις δημόσιες υπηρεσίες και τους φορείς του δημόσιου τομέα, **αποστέλλονται στην διεύθυνση webmaster.et@et.gr** με χρήση προηγμένης ψηφιακής υπογραφής και χρονοσήμανσης.
- Οι περιλήψεις Διακηρύξεων Δημοσίων Συμβάσεων, αποστέλλονται στην ηλεκτρονική διεύθυνση dds@et.gr με τη χρήση **απλού** ηλεκτρονικού ταχυδρομείου.
- Κατ’ εξαίρεση, πολίτες οι οποίοι δεν έχουν αποκτήσει προηγμένη ηλεκτρονική υπογραφή, μπορούν να αποστέλλουν ταχυδρομικά ή να καταθέτουν με εκπρόσωπό τους κείμενα προς δημοσίευση αποτυπωμένα σε χαρτί, στο Τμήμα Παραλαβής Δημοσιευτέας Ύλης.

Πληροφορίες σχετικά με την αποστολή/κατάθεση εγγράφων προς δημοσίευση, την πώληση των τευχών και τους ισχύοντες τιμοκαταλόγους για όλες τις υπηρεσίες θα βρείτε στην ιστοσελίδα μας και στη διαδρομή Εξυπηρέτηση κοινού - τμήμα πωλήσεων ή συνδρομητών. Επίσης στην ιστοσελίδα μπορείτε να αναζητήσετε πληροφορίες σχετικά με την πορεία δημοσίευσης των εγγράφων, εφόσον γνωρίζετε τον Κωδικό Αριθμό Δημοσιεύματος (ΚΑΔ). Τον ΚΑΔ εκδίδει το Εθνικό Τυπογραφείο για όλα τα κείμενα που πληρούν τις προϋποθέσεις δημοσίευσης.

2. ΚΑΛΥΨΗ ΕΚΤΥΠΩΤΙΚΩΝ ΑΝΑΓΚΩΝ του Δημοσίου και των φορέων του

Το Εθνικό Τυπογραφείο μετά από αίτημα φορέα του Δημοσίου αναλαμβάνει να σχεδιάσει και να εκτυπώσει κάρτες, βιβλία, αφίσες, μπλοκ, μηχανογραφικά έντυπα, φακέλους, φακέλους αλληλογραφίας, κ.ά. Επίσης σχεδιάζει και κατασκευάζει σφραγίδες.

ΕΠΙΚΟΙΝΩΝΙΑ ΜΕ ΤΟ ΕΘΝΙΚΟ ΤΥΠΟΓΡΑΦΕΙΟ

Ταχυδρομική Διεύθυνση: Καποδιστρίου 34, τ.κ. 10432, Αθήνα

ΤΗΛΕΦΩΝΙΚΟ ΚΕΝΤΡΟ: 210 5279000 - fax: 210 5279054

ΤΜΗΜΑΤΑ ΕΞΥΠΗΡΕΤΗΣΗΣ ΚΟΙΝΟΥ

Πωλήσεων: (Ισόγειο, τηλ. 210 5279178 - 180)

Συνδρομητών: (Ημιόροφος, τηλ. 210 5279136)

Πληροφοριών: (Ισόγειο, Γρ. 3 και τηλεφ. κέντρο 210 5279000)

Παραλαβής Δημ. Ύλης: (Ισόγειο, τηλ. 210 5279167, 210 5279139)

Ωράριο για το κοινό: Δευτέρα ως Παρασκευή: 8:00 - 13:30

Ιστοσελίδα: **www.et.gr**

Πληροφορίες σχετικά με την λειτουργία της ιστοσελίδας: **helpdesk.et@et.gr**

Αποστολή ψηφιακά υπογεγραμμένων εγγράφων προς δημοσίευση στο ΦΕΚ: **webmaster.et@et.gr**

Πληροφορίες για γενικό πρωτόκολλο και αλληλογραφία: **grammateia@et.gr**

